

— да осъди Комисията да заплати определената от Съда част съдебните разходи, направени от KWS в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят посочва две основания.

Първо основание

С първото основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил принципа на равно третиране и основополагащите изисквания за постановяване на безпротиворечиви съдебни решения, тъй като, без да излага каквито и да са, а още по-малко убедителни, мотиви в обжалваното решение, Общият съд разглежда и взема предвид по противоречив начин едни и същи доказателства, за да обоснове изводите си срещу всеки от жалбоподателите — KWS и Shell Nederland Verkoop Maatschappij B.V. (наричано по-нататък „SNV“) (жалбата, подадена от SNV е предмет на Решение от 27 септември 2012 г. по дело T-343/06), независимо че съгласно оспорваното решение KWS и SNV изпълняват идентични роли в рамките на картелното споразумение.

— Преценката на Общия съд за предполагаемата роля на подбудител или на водещ в нарушението трябва да бъде разглеждана общо за KWS и SNV: в решението си Комисията установява, че KWS и SNV заедно са били движещата сила за картела.

— Общият съд подлага на неиздържана юридически и противоречива преценка доказателствената сила на редица представени от Комисията доказателства срещу KWS и SNV.

— В съответствие с всичко гореизложено не може да бъде обоснован изводът, че единствено KWS е изпълнявало ръководеща роля в констатирания картел между доставчици на битум и пътностроителни предприятия.

Второ основание

С второто основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил забраната за произвол, принципа на равно третиране и принципа на пропорционалност, тъй като в обжалваното решение е приел, че може да се потвърди приложеното от Комисията увеличение на размера на глобата на KWS с 50 % поради твърдяното изпълнение на ролята подбудител и ръководещ нарушението, независимо, че Общият съд констатира, че не са налице достатъчно основания да се приеме, че KWS е изпълнявало ролята на подбудител.

— Тъй като не може да се обоснове изводът, че KWS може да се счита за единственото лице, изпълняващо ръководеща роля, не може да се счита за обосновано също и увеличението на глобата.

— Чрез потвърждаването на извършеното от Комисията увеличение на глобата, независимо от обстоятелството, че Комисията не е представила достатъчно доказателства

относно едното от двете квалифициращи обстоятелства от значение за увеличаването на глобата, Общият съд е „компенсирал“ Комисията за недобросъвестно извършената преценка в оспорваното решение.

— Принципът на равно третиране и принципът на пропорционалност не допускат Общият съд да потвърди увеличението на глобата на KWS с 50 % (още повече в пълния размер на това увеличение), при положение че Общият съд е отменил изцяло това увеличение по отношение на SNV и др. в паралелното производство по обжалване по дело е T-343/06.

— В съответствие с гореизложеното не може да се обоснове предприетото в тежест на KWS увеличение на размера на глобата.

(¹) Решение C(2006) 4090 окончателен относно процедурата по член 81 [EO] (дело COMP/F/38.456 — Битум — Нидерландия).

Преюдициално запитване, отправено от Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Обединено кралство) на 14 декември 2012 г. — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/GMAC UK PLC

(Дело C-589/12)

(2013/C 71/12)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Страни в главното производство

Ищец: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Ответник: GMAC UK PLC

Преюдициални въпроси

1. Доколко едно данъчнозадължено лице по отношение на две сделки със същите стоки има право (i) да се позове на прякото действие на разпоредба от Директива 77/388/ЕО (¹) на Съвета („Шеста директива“) по отношение на едната сделка или (ii) да се позове на разпоредбите на националното право по отношение на другата сделка, при положение че по този начин ще се стигне до общ данъчен резултат по отношение на двете сделки, какъвто не би се получил и не се цели при самостоятелното прилагане към тези две сделки както на националното право, така и на Шестата директива за ДДС?

2. Ако отговорът на първия въпрос е, че съществуват обстоятелства, при които данъчнозадължено лице не би имало такова право (или не би имало такова право в определена степен), какви са обстоятелствата, при които това право не би съществувало и по-специално каква е връзката между двете сделки, при която биха възникнали такива обстоятелства?
3. Променя ли се отговорът на първия и втория въпрос в зависимост от това дали третирането в националното право на една сделка е съобразено с Шеста директива за ДДС?

(¹) Шеста Директива на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа ОВ L 145, стр. 1

Иск, предявен на 20 декември 2012 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-596/12)

(2013/C 71/13)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Enegren и С. Cattabriga)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се обяви, че като е изключила категорията на ръководителите от приложното поле на процедурата за мобилност по член 4 от Закон № 223/1991 във връзка с член 24 от същия закон, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 1, параграфи 1 и 2 от Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения (¹),

— да се осъди Италианска република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Според Комисията, като е изключила категорията на ръководителите от приложното поле на процедурата за мобилност по член 4 от Закон № 223/1991 във връзка с член 24 от същия закон, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 1, параграфи 1 и 2 от Директива 98/59/ЕО.

Тази директива описва процедурата по информиране и консултиране на представителите на работниците, която работодателят трябва да спазва, когато предвижда да извърши колективни уволнения, както и самата процедура за извършване на колективни уволнения.

По силата на член 1, параграф 1 и 2 от директивата тези процедури се прилагат към уволненията, извършени от работодателя по една или повече причини, несвързани с конкретните работници, когато броят на съкращенията надхвърля известен праг, определен в зависимост от броя на работниците на предприятието. При изчисляването на броя на заетите в предприятието работници, както и на броя извършени уволнения, се вземат предвид всички работници, независимо от квалификацията и длъжността им, като се прави изключение само за срочно наетите работници, за работниците, наети от публичната администрация, и за екипажите на морски кораби.

При транспонирането на Директива 98/59/ЕО италианският законодател е изключил от приложното поле на установената от него в случай на колективни уволнения процедура по информиране и консултиране категорията на ръководителите, която обаче според италианския Граждански кодекс е включена в понятието за работник. Това изключване не само противоречи на общото приложно поле на директивата, но е и напълно необосновано. Всъщност в италианската правна уредба категорията на ръководителите е доста широка категория, която включва и работници, които нямат особени ръководни правомощия в предприятието и които са определени като ръководители само поради факта че са висококвалифицирани.

(¹) ОВ L 225, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр.95.

Жалба, подадена на 20 декември 2012 г. от Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 10 октомври 2012 г. по дело T-150/09, Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-601/12 P)

(2013/C 71/14)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd (представители: F. Graafsma, J. Cornelis, advocaten)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)